

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 9

Din 10.01.2024

Dosar nr.: 223/2022

Petiția nr.: 2340/30.03.2022

Petent: ...

Reclamată: ..., SOS Satele Copiilor Cîsnădie, ...

Obiect: refuzul privind obținerea plasamentului unui copil și hărțuire pe motivul că este bărbat tânăr

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

1. ...

Numele și domiciliul procedural al reclamaților

2. ..., SOS Satele Copiilor Cîsnădie, Str. Gmeiner nr. 3-7, Cîsnădie, județul Sibiu

3. SOS Satele Copiilor Cîsnădie, Str. Gmeiner nr. 3-7, Cîsnădie, județul Sibiu

4. ..., SOS Satele Copiilor Cîsnădie, Str. Gmeiner nr. 3-7, Cîsnădie, județul Sibiu

5. ..., SOS Satele Copiilor Cîsnădie, Str. Gmeiner nr. 3-7, Cîsnădie, județul Sibiu

II. Citarea părților

6. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

7. Pentru analiza faptelor s-a decis efectuarea unei investigații.

8. Părțile au fost citate pentru data de 02.02.2023.

9. Punctele de vedere ale reclamaților au fost comunicate petentului, fiind solicitate concluzii scrise.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Petentul, prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 2340/30.03.2022, precizează că este asistent social în cadrul unei asociații.

11. În anul 2021 a demarat procedurile necesare în vederea evaluării ca persoană de plasament pentru că a dorit să obțină plasamentul unui minor în vârstă de 9 ani de care s-a atașat lucrând ca voluntar dar i s-a refuzat plasamentul respectivului copil pe motiv că este bărbat tânăr.

12. S-a demarat procedura în vederea obținerii plasamentului, dar în luna ianuarie

2022 s-a întrerupt din cauza intervenției mamei copilului.

13. Petentul ar fi dorit să obțină plasamentul a doi frați, în vârstă de 13 și 15 ani.

14. Petentul a participat la discuțiile privind plasamentul unde s-a invocat retragerea din anteriorul proces de plasament, totodată s-a afirmat că cei doi sunt bine îngrijiți și nu e nevoie de plasamentul lor.

15. A cerut dar nu a primit răspuns în scris la solicitare;

16. I s-a transmis că se va discuta cu tatăl celor doi frați pentru obținerea plasamentului.

Susținerile reclamațiilor

17. Prima reclamată, prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 300/16.01.2023, precizează că discuția înregistrată de petent s-a desfășurat în condiții colegiale, tehnice, prin care și-a exprimat opinia personală.

18. Managerul de caz are obligația de a asigura că se respectă interesul superior al minorului.

19. S-a demarat procedura de plasament, însă petentul a renunțat la data de 10.01.2022, întrucât minorul nu a mai dorit plasamentul.

20. La data de 23.02.2023 petentul a demarat procedura de luare în plasament a doi frați iar în urma acestei inițiative a avut loc o discuție cu petentul.

21. De asemenea, au început demersurile pentru plasament iar în luna iunie s-a dispus plasamentul minorilor la petent.

A depus la dosar înscrisuri.

22. Prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 566/25.01.2023 a treia reclamată reclamat arată că petentul a depus cererea prin care solicită plasamentul familial pentru minorul de 9 ani în data de 11.01.2022.

23. În data de 18.01.2022 a înaintat către DGASPC dosarul minorului cu propunerea plasamentului.

24. În data de 07.02.2022 petentul a declarat că renunță la intenția de a lua în plasament minorul.

A depus la dosar înscrisuri.

25. Prima reclamată, prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 747/01.02.2023, menține cele arătate anterior.

A depus la dosar înscrisuri.

Constatările CNCD

26. Conform Raportului de investigații nr. 27/2022 aspectele sesizate de petent nu se confirmă.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

27. Conform art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000** „*Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața*

Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice”.

28. **O.G. nr. 137/2000** definește discriminarea directă prin art. 2 alin. 1, care prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

29. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

30. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

31. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (**Van der Mussele împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

32. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

33. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (**Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei**, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §62).

34. Privind dreptul, Colegiul director se poate raporta la orice drept prevăzut de **O.G. nr. 137/2000**, de legislația națională respectiv de tratatele internaționale ratificate de România. CEDO, în cauza **Sejdić și Finci împotriva Bosniei și Herțegovinei**, 22

decembrie 2009, §53, arată că **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului** acoperă patru cazuri, în particular când o persoană este discriminată

„i. în a se bucura de orice drept asigurat în mod specific unei persoane conform legislației naționale;

ii. în a se bucura de un drept care se poate deduce din obligația clară a unei autorități publice în temeiul legislației naționale;

iii. de către o autoritate publică în exercitarea puterii discreționare (spre exemplu acordarea unor subvenții);

iv. prin orice alt act sau omisiune de către o autoritate publică (spre exemplu comportamentul autorităților de impunere a respectării legii când controlează o rebeliune).”

35. În speță sunt relevante și prevederile art. 2 alin. 5 din **O.G. nr. 137/2000** care definesc hărțuirea: *„Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.”*

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

36. Din probatoriul existent la dosar Colegiul director constată următoarele aspecte relevante:

- petentul a depus cererea prin care solicită plasamentul familial pentru minorul de 9 ani în data de 11.01.2022;
- în data de 18.01.2022 a înaintat către DGASPC dosarul minorului cu propunerea plasamentului;
- în data de 07.02.2022 petentul a declarat că renunță la intenția de a lua în plasament minorul;
- în discuțiile înregistrate de petent privind luarea în plasament al minorului de 9 ani prima reclamată pune o serie de întrebări de clarificare și consideră că pentru respectivul copil îi este mai bine în căsuțele de tip familial (*„eu nu aș lăsa copiii în grija asistenților maternali sau a familiilor de plasament pentru că aceștia ar putea părăsi oricând copiii”*);
- la data de 23.02.2023 petentul a demarat procedura de luare în plasament a doi frați;
- în urma acestei inițiative a avut loc o discuție cu petentul;
- au început demersurile pentru plasament;
- în luna iunie s-a dispus plasamentul minorilor la petent.

37. Nu se confirmă afirmația petentului privind refuzul de a primi minori în plasament.

38. În discuțiile purtate cu petent nu se invocă nici sexul și nici vârsta petentului, prima reclamată și-a exprimat opinia privind interesul minorilor. Petentul a primit întrebări care au menit clarificarea condițiilor de plasament, dacă el este apt pentru o îngrijă și educa copii minori. În consecință nu există o legătură de cauzalitate între afirmațiile reclamaților și sexul respectiv vârsta petentului, astfel fapta nu reprezintă

hărțuire.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu se confirmă conform prevederilor art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA - Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

GRAMA HORIA - Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Redactată și motivată: H.I.
Data redactării: 25.07.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

